

гово мѣсто за членъ на академията, и неговъ замѣстникъ, като библиотекаръ на консерваторията. Творенията на Д. се състоятъ отъ 5 опери, 2 оди-симфонии, ораторията „Мойсей на Синай“, 24 струнни квинтета, 2 монета за духови инструменти, пѣсни и др..

Давидъ, Фердинандъ — David, Ferdinand — единъ отъ голѣмнитъ цигулкови виртуози на XIX в., знатенъ педагогъ и талантливъ компонистъ за своя инструментъ, род. 19 юни 1810 въ Хамбургъ, умр. 19 юли 1873 въ Кlostеръ (Швейцария), ученикъ на Шпоръ и Хауптманъ, следъ концертни обиколки въ Германия, е виолонистъ въ оркестъра на Кьонигщетския театъръ въ Берлинъ, следъ това 1 цигуларъ въ квартета на единъ богатъ любитель въ Дорпатъ; предприема концертни пжтувания въ Русия (Рига, Москва и Петербургъ), и съ връщането си въ Германия бива призованъ отъ Менделсона за концертмайсторъ на „Гевандхаусъ оркестъръ“, и участвува въ основаването на Лайпцигската консерватория, на която той, покрай Менделсона и Шумана, става единъ отъ главнитъ стълбове. Композициитъ му се състоятъ отъ 5 концерта, и пиеси за цигулка, 2 симфонии, една опера и една школа за цигулка.

Далеракъ, Николá — Dalayrac, Nicolas — плодovitъ французски оперенъ компонистъ, род. 13 юни 1753 въ Мюре, умр. 27 ноемвр. 1809 въ Парижъ, писалъ повече отъ 60 опери и оперети.

Да капо, ит. Da capo — отъ начало, или да саро ал fine, значи — да се повтори непромѣнено до края — (fine, или ). D. C. — съкращение на Da Capo.

Да капо син ал сеньо пои сегуе ла кода = Da capo sin al segno, poi segue la coda да се повтори отъ начало до знака , и после следва кода — края.

Далвимаръ, Мартенъ Пиеръ — Dalvimare, Martin Pierre — прочутъ французски виртуозъ на арфа, и компонистъ, род. 18 септ. 1772 въ Дрьо, умр. 13 юни 1839 въ Парижъ, членъ на оркестъра на Голѣмата опера и такъвъ въ частната капела на Наполеона I, после солистъ на импе-

риатрица Жозефина — най-после се оттегля въ родния си градъ. Творенията му — единъ твърде значителенъ брой — се състоятъ отъ сонати за арфа и цигулка, дуети за арфа и други инструменти, фантазии, вариации и романси.

Данкла, Жанъ Шарлъ — Danclo, Jean Charles — виденъ французски виртуозъ — цигуларъ и компонистъ, род. 19 дек. 1818 въ Банеръ дьо Бигоръ, умр. ноемв. 1907 въ Тунисъ, ученикъ на Байо по цигулка и Халеви по композиция, следъ много концертни обиколки — соло виолонистъ на „Комическата“, после на „Голѣмата“ опера и на „Концертитъ на консерваторията“, а отъ 1860 — професоръ въ последната. Творенията му, надъ 150, се състоятъ отъ концерти и сонати за цигулка, дуети и триа за цигулки, струнни квартети, и една школа за цигулка.

Даранда — име на индийски ударенъ инструментъ, ржченъ тимпанъ-тамбуринъ.

Даргомижски, Александръ Сергеевичъ — виденъ руски оперенъ компонистъ, род. 14 февр. 1813 въ Тулска губерния, умр. 17 ян. 1869 въ Петербургъ, започналъ да композира отъ рано, първокласенъ пианистъ, 1835 се преселва въ Петербургъ, и около него се събиратъ младитъ руски компонисти, които по-късно се обособяватъ въ известната група „Младата руска школа“, или „Могучая кучка“, както сж я наричали подигравателно. Първата си опера — „Есмералда“ Д. пише въ стила на италианската опера (Росини, Доницети), до като втората — „Русалка“ е повече речитативна опера — въ която, вмѣсто ариитъ, господствува говорното пѣние, съ целъ — да се постигне по-голѣма правдивостъ въ израза. Третата негова опера „Каменния гостъ“ (по поемата на Пушкина „Донъ Жуанъ“), инструментирана отъ Римски-Корсаковъ, и четвъртата „Рогдана“, останала въ скици, сж написани пакъ въ речитативния принципъ. Освенъ опери, Д. е писалъ още: „Финска фантазия“, „Малоруски казашки танци“ и „Баба Яга“ — за оркестъръ, единъ балетъ „Праздникъ на Бакхусъ“, „Славянска тарантела“ за пиано на 4 ржце, много